

Posudek na bakalářskou práci Šárky Homolkové *The Development and Style of Ossianic Myth*

Práce svědčí o autorčině zájmu především o irské kořeny ossianovské tradice. Zpracování její transformace u Macphersona by mělo být hlubší a rozsáhlejší, zejména bylo možno vyjít z pramenů uvedených v *The Edinburgh History of Scottish Literature* z roku 2007 (tato práce není bohužel ani dobře citována v bibliografii – s. 55, i když ji autorka měla k dispozici: přední odborník na gaelštinu a starou skotskou literaturu v gaelštině se jmenuje Thomas Owen Clancy). Dále chybí podrobnější studie o vývoji Macphersonova díla, především o souvislosti mezi jeho ranými ódami a epickými skladbami *The Hunter* a *The Highlander* a *Zlomky starobylé poezie sebrané na skotských vysočinách*. Také Macphersonův sběr gaelského folklóru až příliš podrobně a popisně jsou naopak rozebírány irské zdroje, zejména *Feniánské balady (Duanaire Finn)*, jejichž svod je vlastně novějšího data než *Kniha děkana z Lismore*. Není také doloženo, jak Macphersonovo dílo utvářely jiné osvícenské vlivy než skotské, zejména *Základy překladu* Charlese Batteuxe, které vyšly v anglickém překladu v Edinburghu r. 1760 (a jsou dostupné na internetu). Také vliv skotského osvícenství zejména v době Macphersonových aberdeenských studií, ale také jeho spolupráce s Hughem Blairem i jeho přístup k historiografii, který ukázala jeho pozdější propagandistická dějepisná díla, by si zasloužily pozornost.

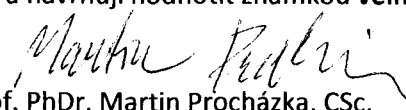
K práci mám dvě zásadnější připomínky, na něž se autorka snažila reagovat během psaní, ale provést rozsáhlejší změny koncepce bylo nad její síly.

Je problematické psát o ossianovském mýtu a předem nevyjasnit, jak mýtus chápu, z jakého přístupu (filosofického, antropologického apod.) vycházím. I když jsem autorce radil, aby své téma změnila na „Ossianic Tradition“ nebo „Ossianic Narratives“, slovo „Myth“ zůstalo v názvu práce. To je ale zásadní problém, protože je velmi obtížné vidět neproblematickou kontinuitu mezi skotskými a irskými památkami.

I když měla autorka k dispozici mé články o skotském ossianismu, tzv. kulturotvorném překladu i teoretické úvahy Erica Hobsbawma a Terence Rangera o „vynalézání tradice“, její interpretace obsahuje jen velmi málo referencí k těmto přístupům. Autorka se snaží vyhnout hlubší analýze ossianovských textů jako moderního vynalézání dávnověké kultury. To je problém, protože právě tyto aspekty nejpodstatněji odlišují Macphersonova díla od jejich irských zdrojů.

Přes tyto vady doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou **velmi dobře**.

V Praze, 31. ledna 2010

prof. PhDr. Martin Procházka, CSc.
vedoucí práce